

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci žalobkyne **Ing. E. Š.**, zastúpenej JUDr. B. T., advokátkou, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. UR/2008/2310-01 z 8. septembra 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2009, č. k. 11 S 129/2008-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2009, č. k. 11 S 129/2008-42 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. februára 2009 č. k. 11 S 129/2008-42 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného z 8. septembra 2008, č. sp. UR/2008/2310-01, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z 11. januára 2007, č. UR/2006/9746-4 o skončení jej štátno-zamestnaneckého pomeru dňom 10. januára 2007 z dôvodu, že žalobkyňa bola podľa § 31 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) uznesením Vlády Slovenskej republiky z 10. januára 2007 odvolaná z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne.

Krajský súd v rozsahu dôvodov žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutia a konania, ktoré im predchádzali a dospel k záveru, že zodpovedajú zákonu. Podľa názoru krajského súdu, k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne došlo na základe rozhodnutí správnych orgánov, ktoré krajský súd považoval za rozhodujúce s poukazom na § 165g ods. 2 zákona o štátnej službe.

Krajský súd poukázal na to, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď o odvolaní žalobkyne zo štátnozamestnaneckého pomeru vydali rozhodnutie, nakoľko prijatím uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 28 z 10. januára 2007, ktorým bola žalobkyňa, ako štátna zamestnankyňa v politickej funkcii odvolaná z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne, bola odvolaná len z tejto funkcie. Jej štátnozamestnanecký pomer však s poukazom na § 165g ods. 2 zákona o štátnej službe nezanikol.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobe vyhovel, nakoľko žiadnym rozhodnutím súdu nie je možné dosiahnuť súlad rozhodnutia správneho orgánu so zákonom. Poukázala na to, že tak rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu sú zmätočné, nakoľko ani z jedného z nich nie je možné s určitosťou povedať, ku ktorému dňu vlastne jej štátnozamestnanecký pomer k žalovanému skončil. Konštatovanie žalovaného, že jej štátnozamestnanecký pomer skončil 10. januára 2007, najneskôr dňom doručenia rozhodnutia (15. januára 2007), považovala z hľadiska právnej istoty zamestnanca za neprípustné.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril podaním zo 6. mája 2009, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil s tým, že určenie dňa skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru je v oboch rozhodnutiach úplne jasný, nakoľko vychádza z citácie § 40 ods. 4 zákona o štátnej službe, podľa ktorého štátnozamestnanecký pomer podľa odsekov 1 až 3 sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní. Žalobkyni bolo rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru doručené 15. januára 2007, preto nejasnosť v určení dňa jeho skončenia žalovaný zamietal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol

verejne vyhlásený dňa 23. júna 2010 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby upravuje zákon o štátnej službe, ktorý definuje obsah vykonávania štátnej služby ako práva a povinnosti štátu a štátneho zamestnanca vyplývajúce z vykonávania štátnej služby alebo súvisiace s vykonávaním štátnej služby.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobkyňa bola štátnym zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne, kde bola rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru z 1. júna 2004 v zmysle § 27 písm. c) a § 30 ods. 1 zákona o štátnej službe a § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí“) vymenovaná do funkcie odborný radca – predstavený, riaditeľka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúca služobného úradu od 1. júna 2004. Toto rozhodnutie vydal vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, nakoľko podľa § 5 ods. 5 zákona o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, účinného do 31. decembra 2006 sa na vymenovanie a odvolanie riaditeľa, ktorý bol zároveň vedúcim služobného úradu vzťahoval osobitný predpis, zákon o štátnej službe.

Zákonom č. 664/2006 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o štátnej službe a zákon o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, bolo ustanovenie § 5 ods. 5 zákona o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí novelizované tak, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva vláda Slovenskej republiky na návrh ministra práce, sociálnych vecí a rodiny.

Zároveň bol doplnený § 11, podľa ktorého sa riaditeľ úradu, ktorý bol vymenovaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2006, považuje za riaditeľa úradu vymenovaného podľa tohto zákona.

Uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 28 z 10. januára 2007 bola žalobkyňa dňom 10. januára 2007 odvolaná z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne.

Spornou zostala skutočnosť, či štátnozamestnanecký pomer žalobkyne skončil až doručením rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním, ktoré vydal správny orgán prvého stupňa podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe, alebo dňom uvedeným v uznesení vlády, podľa § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe.

Podľa § 5 ods. 7 zákona o štátnej službe v znení účinnom do 14. marca 2007, na predstaveného v politickej funkcii sa vzťahujú len ustanovenia tohto zákona o odmeňovaní, o dovolenke a o nemocenskom zabezpečení, o náhrade škody, ako aj ustanovenia § 8 ods. 4, § 25 ods. 2 písm. b) a ods. 3, § 37, § 43 ods. 2, § 46, § 47, § 75 a § 77 ods. 1 až 3, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Na predstaveného v politickej funkcii, ktorý je vedúcim služobného úradu, sa vzťahujú aj ustanovenia § 54 a 56, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a) štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa ods. 2 štátnozamestnanecký pomer sa skončí aj na základe zákona (§ 43).

Podľa § 40 ods. 2 písm. b) v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodu nezariadenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa ods. 4 štátnozamestnanecký pomer podľa odsekov 1 až 3 sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 43, ktorý upravuje skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, ods. 2, štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii a predstaveného, ktorý je veľvyslancom v dočasnej štátnej službe (§ 25) a odborníka plniaceho úlohy pre člena vlády, prezidenta, predsedu národnej rady alebo podpredsedu národnej rady, sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí o odvolaní z tejto funkcie alebo dňom vzdania sa tejto funkcie.

Podľa ods. 3 písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona obsahuje údaj o dni, ktorým sa štátnozamestnanecký pomer skončil, a o dôvode skončenia. Písomné potvrdenie vydá vedúci úradu.

Podľa § 165g ods. 2 u štátneho zamestnanca, ktorý bol do 31. decembra 2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho úradu v tomto služobnom úrade, sa postupuje podľa predpisov platných do 31. decembra 2006.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa bola do 31. decembra 2006 vymenovaná do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho úradu v tomto služobnom úrade.

V súvislosti s prijatím zákona č. 664/2006 Z. z. sa od 1. januára 2007 stala predstavenou v politickej funkcii.

Odvolaací súd súhlasí s názorom krajského súdu, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi skončením štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 zákona o štátnej službe a skončením štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona podľa § 43.

Nemôže však súhlasiť s tým, ako uviedol krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, že žalobkyne sa skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona s poukazom na § 165g ods. 2 zákona o štátnej službe netýka. Takýto záver nemá oporu v citovaných ustanoveniach zákona o štátnej službe ani v zákone o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí.

Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade žalobkyňa bola predstavenou v politickej funkcii, a preto mal žalovaný správne postupovať podľa § 43 zákona o štátnej službe, nakoľko v spojení s § 5 ods. 7 tohto zákona len takýto postup bol v jej prípade možný.

Pokiaľ krajský súd vyslovil názor, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne potom, ako bola odvolaná zo svojej funkcie Vládou Slovenskej republiky, mohol skončiť len na základe rozhodnutia žalovaného, resp. prvostupňového správneho orgánu, lebo na žalobkyňu sa podľa § 165g ods. 2 vzťahovali predpisy účinné do 31. decembra 2006, odvolací súd upozorňuje na to, že podľa tohto ustanovenia sa síce postupuje u štátneho zamestnanca, ktorý, ako tomu bolo aj v prípade žalobkyne, bol do 31. decembra 2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho úradu v tomto služobnom úrade, avšak nie v prípadoch, ak išlo o predstaveného v politickej funkcii.

Štátnozamestnanecký pomer žalobkyne preto neskončil odvolaním služobným úradom, ale na základe zákona a preto bolo potrebné postupovať podľa § 43 zákona o štátnej službe, ktorý bol účinný už od 1. apríla 2004 a o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne vydať len potvrdenie, v ktorom mal byť uvedený deň jeho skončenia vyplývajúci z vyššie uvedeného uznesenia vlády, t. j. 10. január 2007.

Vydanie napadnutých rozhodnutí vedúcou služobného úradu bolo podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočné a tieto majú len deklaratórnu povahu.

Vzhľadom k tomu, že ich obsah, pokiaľ ide o určenie dňa skončenia štátno-zamestnaneckého pomeru žalobkyne, je v súlade s uznesením vlády nie je potrebné ich považovať za zmätočné, resp. nulité a vydané v rozpore so zákonom.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu preto odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vo výroku rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobkyne zamietol.

Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 a § 246c OSP ako vecne správny potvrdil, napriek nesprávnemu názoru týkajúceho sa výkladu a aplikácie § 165g ods. 2 zákona o štátnej službe.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa vo veci nemala úspech a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. júna 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová